

**Elşən
Mirişli**

Gəncə şəhəri,
tarixçi

Böyük Səlcuq dövlətinin I Sultanı Toğrul bayın (1037-1063) yerini tutacaq övladı yox idi. Vəziri Kündürü taxta Alparslanın ögey qardaşı əmir Süleymani çıxardı. Onu Toğrul bayın əmisi Arslan Yabqunun oğlu Kutalmış bəy də müdafiə edirdi. Türk bəylərinin böyük çoxluğu həmin qəran düzgün saymadılar və sultanlıq Alparslanın layiq olduğunu söylədi. O günə qədər bir çox zəfərlər qazanan, səsi-sorağı Xorasan sərhədlərini aşıp bütün ölkələrə yayılan Alparslan da taxtı kimsaya vermək niyyətində deyildi. Çünkü özünü atası Çağrı bayın sağlığında sultan olmaq üçün hazırlamışdı. Anadolunu datürkərin ikinci vətəni etmək əzmindəydi.

Toğrul bəyin veziri onun vəsiyyətine uyğun əməl edərək əmir Süleymani hökməndən taxtına oturtsa da, sərhədə və əsgərlərin arzusuna görə Çağrı bəyin digər oğlu Xorasan hakimi Alparslan onun xəlefətini təyin etmişdi. Ancaq Gird-Kuh qalasında olan Arslan Yabqunun oğlu Kutalmış türkmənləri başına yiğaraq (onların 50 min nəfər olduğu tarixi mənbələrdə göstərilir) onun qarşısına çıxmışdı. Savaşda Kutalmış möglüb oldu və döyüş meydanına yaxın bir yerde ölüsü tapıldı. Alparslan Kutalmışın əsir alınmış qardaşı Rəsul Təkin və oğlu Mənsur ilə türkmən bəylərini öldürmək istədi, ancaq vəziri Nizamülmülk buna mane oldu. Alparslan Kutalmışın ölümüne ağlamış və ona yas tutmuşdu.

Süleymanın hakimiyyəti uzun sürmedi. Alparslan ordusu ilə Reye gələrək ögey qardaşı əmir Süleymani və onun yaxın köməkçisi olan Kutalmışın silahlı qüvvələrini möglüb edərək hakimiyyəti elə aldı. 1064-cü il sentyabrın 4-də 36 yaşlı Alparslan sultan elan olundu. Onun dövründə Səlcuq dövləti qüdrətlə bir dövətə çevrildi. Alparslanın hökməndən olması ilə Toğrul və Çağrı bəylərinin dövlətləri bir idarə altında birləşdi və Səlcuq dövləti qüdrətlə imperiyaya əvərildi. Alparslan əmisi Toğrul bəyin evləndiyi Abbasi seyyidəsini hediyələrlə Bağdada göndərdi. Onun bu seyyide ilə evlənməməsi və ölümündən sonra gelen selcuq hökmənlərinin Abbasi xəlifələrinə qız istəməmələrinin bir sebəbi olmalıdır. Bu sebəb ehtimal ki, Toğrul bəyin izdivadın 6-7 ay qədər qısa müddət sonra ölməsi ilə xəlifələrdən "Güclə qız al-mağın uğurlu olmadığı" - şeklinde qüvvətli bir inamin yaranması ilə əlaqədardır. Məşhur Cəfer Bərməkinin aqibəti de bu xüsusda bir misal kimi xatirələrdə yaşayındır. Maraqlıdır ki, Əməvilər də öz millətlərindən olma yanlara qız vermemişlər.

Alparslan 1064-cü ildə Şərqi Anadoluya və Gürcüstana yürüsdən sonra 1065-1066-ci illərdə Üst-Yurd və Manqışlaq tərəflərə getdi. Manqışlaqla Aral gölü arasında Çarıq adlı bəyin başçılığı altında böyük bir türkmen küləsi yaşayındı. Alparslan

Xarəzmin mərkəzi Ürgəndən çıxaraq Çarıqın olduğu yere geldi. Çarıq 30 min əsgəri ilə ona qarşı çıxdı, tar-mar edildi. Türkənlər arvad-uşaqlarını, mal-qaralarını qoyaraq Manqışlağa qədərlər. Alparslan buradan Sır-Dərya sahilindəki Cənd şəhərinə gəldi. Məqsədi sadəcə olaraq babası Səlcuqun qəbrini ziyarət etmək idi. Şəhərin hakimi Cəndxan anasını elçi göndərərək, Alparslanı tabe olundu. Babasının qəbrini ziyaret edən Alparslan buradan təkrar Xarəz-

Malazgirt savaşı

Bizans imperiyası ilə Səlcuq imperiyası arasında 26 avqust 1071-ci ilde meydən müharibəsi baş vermişdi. Sultan Alparslan Bizans imperiyasının böyük bir ordu ilə Anadolu səfərindən çıxdığını öyrənince 27 aprel 1071-ci ilde Şamdan (Dəməşq) çıxdı və Fərat s vadisində gəldi. Cox sürelti hərəket edirdi. Fəratı keşərkən heyvanları bir çoxu boğuldular.

Alparslan Azərbaycana girdi və orada Xoy şəhərini hərbi bazaya çevirdi. Vəziri Nizamülmülk ilə xatununu, xəzinəsini Təbrizə göndərdi. Vəzirinə tez zamanda əsgər toplaması-

da heç kim yatmadı. 26 avqustda Türk süvariləri ordugahından çıxaraq Bizans ordusunun etrafında hərənib hücumu keçdilər. Alparslan bu savaşda Turan taktikasını tətbiq etmişdi. Hilal formasında hücuma başlayıb Bizans ordusunu hilali bağlayıb məhv etdilər.

Savaş çox şiddetli oldu. Çarşıma günəftən sonra başlamış, axşama yaxın bitmişdi. Bu qısa müddət ərzində o böyüklikdə Bizans ordusunu darmadağın edilmişdi. Qaçmaq istəyənlər türk qıllınları altında can verirdi. Aman dilayənlər əsir alındı. Əsirler arasında Romen Diogen

tindən, əsgərlərimin çoxluğundan altımda yerin titrədiyi hiss etdim və öz-özüme "mən dünya sultaniyam, mənə kimsənin qüdrəti yetmez, bu ordu ilə hətta Çini fəth edərim" dedim. Bu qürur üzündəndi bu aciz vəziyyətə düşmüşəm. Halbuki hər hansı səfərə gedərkən daima Al-

lahdan kömək dilərdim. Mendən sonra oğlum Məlikşah Sultan olsun. Ona itaet edin. Tabə olacağınızna and içün. Vəzirim Nizamülmülk de Məlikşaha itaet etsin. Nizamülmülk oğluma hamı təyin edirəm.

Atam Çağrı bəyə məxsus olan

Anadolu Fatehi – Sultan Alparslan

me, oradan da Xorasanı qayıtdı. Onun altı aya yaxın davam edən bu sefərləri ana yurddakı oğullarla səlcuq ölkəsinə köçmək arzusunu doğurmış və ya qüvvətəndirmiş ola bilər. Məsələn, 1070-1071-ci illərdə Suriyaya gedərək buradakı fəthlərdə ordusı ilə iştirak edən oğulların Beydili boyundan Atsizin ləqəbi Xarəzmi idi ki, bu onun Xarəzmdən təzelikcə gəldiyinə işarədir. Alparslanın

nı da əmr etdi. Türk şəhərləri dağlımasın deyə düşməni Səlcuq dövləti torpaqlarından kənardan qarşılamaq isteyirdi. Alparslanın yanında 4000 qulamane-saray əsgəri, yaxşı silahlandırılmış 10000 türkmen əsgəri və əmirlərin komandanlığı altında 40.000 nəfərlik ordusu vardi. Beləliklə, 54.000 nəfərdən ibarət türk ordusu Bizans imperatorunun 200 minlik ordusuna qarşı çıxacaqdı. Bu gənc, intizamlı ordu-nun Alparslan kimi sərkərdəsi və komandanı, cöl müharibəsinin bütün üsullarını bilən, təcrübəli, polad iradəli, inanılmış sərkərdələri vardi: Süleymanşah, Mənsur, Porsuq, Bozan, Savtəkin, Afşin, Əmir Sanduk, Artuk, Tutak, Əmir Çavlı, Mənqışlaq, Aytəkin, Taranoğlu, Dilmaçoğlu, Əhmədşah, Duduoğlu kimi hərəsi bir orduya bərabər evezsiz sərkərdələr.

Alparslanın ordusu çox sürelti bir yürüşle Malazgirtin önüne gəldi və ordugahını qurdu. Düzənləndəkən təpələri tutaraq suda korluq çəkməmək üçün təpələrdən axan kiçik çayları nəzəret altına aldı. Bizans imperatoru Romen Diogen Rahva vadisində gələn zaman türklerin düzənləndikləri bütün təpələri tutduğunu görəndə heyət etdi. Türkler bu qısa zamanda çox uzaqdan necə gəlmış və bu strateji əhəmiyyəti olan təpələrləri necə tutmuşdular.

1071-ci il 25 avqust gecəsi ordu-

da vardi. Əldə edilən qərimat isə çoxdu. 1200 nəfərin gətirdiyi dünyanın ən böyük mancanağı isə tam saz halda türkərin əlinə keçmişdir.

Malazgirt zəfərindən sonra Sultan Alparslanın səhərəti yalnız islam alemində deyil, dünyanın hər yerinə yayıldı. Malazgirt zəfərin-

da vərəndən sonra Sultan Alparslanın yanında 4000 qulamane-saray əsgəri, yaxşı silahlandırılmış 10000 türkmen əsgəri və əmirlərin komandanlığı altında 40.000 nəfərlik ordusu vardi. Beləliklə, 54.000 nəfərdən ibarət türk ordusu Bizans imperatorunun 200 minlik ordusuna qarşı çıxacaqdı. Bu gənc, intizamlı ordu-nun Alparslan kimi sərkərdəsi və komandanı, cöl müharibəsinin bütün üsullarını bilən, təcrübəli, polad iradəli, inanılmış sərkərdələri vardi: Süleymanşah, Mənsur, Porsuq, Bozan,

Savtəkin, Afşin, Əmir Sanduk, Artuk, Tutak, Əmir Çavlı, Mənqışlaq, Aytəkin, Taranoğlu, Dilmaçoğlu, Əhmədşah, Duduoğlu kimi hərəsi bir orduya bərabər avzsız sərkərdələr

Belədəki əmlak yenə ona aid olan pullar (beş yüz min dinar) oğlum Ayaza verilsin. Ayaz qardaşı Məlikşaha yardım etsin. Buna razi olmayıb үşyan edərsə, Məlikşah vəsiyyətini yerinə yetirmek üçün Ayaza qarşı savaşda bu beş yüz min dinari sərf edə bilər.

Qardaşım Qavurt bəy Şirazda yerləşsin, ora və digər qalalar Sultan Məlikşaha təbə olsun. Bundan başqa Qavurt bəy mənim dul arvadımı al-

Alparslan Anadolu fatihə olaraq Dünya tarixinə keçdi. Bu böyük hərb dahisi 1064-1072-ci illərdə qısa bir müddətə sultaniyət etməsinə baxmayaraq adını tarixa qızıl hərflərə yazdırıldı. Anadolunu fəth edərək əs-lində Türkiye dövlətinin təməlini atdı. Onun dövründə Oğuz Türkəni bir dövlət tərkibində birləşdilər. Böyük Səlcuq Dövləti 1038-1157 dövləci-kil tariximizdə mühüm yerlərdən bini-

babası Selcuqun qəbrini ziyaret etmek üçün Cəndə qədər getməsi onun əcadadlarına qarşı duydugu sevgi və bağılılıq göstərir.

Alparslan dövründə Bizans torpaqlarına yürüşərə çoxalmış və şiddetlənmişdi. 1070-ci ildə Alparslan Fatimələr xəlifəsinin vəzirinin dəvəti ilə Diyarbakır yolu ilə Suriyaya getdi. Alparslan Hələb üzerinde düşərgə qurdu. Şəhərin hakimi Mirdas oğlu Mahmud qorxusundan sultanın hüzuruna gələ bilmədiyi üçün Hələb bir müddət mühasirə edildi. Ağır vəziyyətə düşən Mirdas oğlu axırdı. Oğuzlar kimi geyinərək Alparslanın yanına gəldi, sultan onu bağışladı və Hələbi yenə ona verdi.

Alparslan Toğrul bəyin ön Asiya-nı feth etmek siyasetini davam etdiridi. Güclü ordusu ilə Bizans sərhədlərinə çataraq Şirvan və Gürcüstanı aldı. Daha sonra Bizansın mühüm qalalarından biri olan Anini mühəsirəyə aldı və ələ keçirdi.

1071-ci il 25 avqust gecəsi ordu-

"Ağilli və təcrübəli bir şəxs mənə demişdi: "Heç kimi faşır sanma, öz qüvvənə də güvənmə". Bu nəsihətə laqeyd qaldığımı görə böyük bir xəta etdiyimi indi (ölüm yatağında) daha yaxşı anlayıram. Bir təpənin üstünə çıxdığım zaman, ordumun əzəmətindən, əsgərlərimin çoxluğundan altımda yerin titrədiyini hiss etdim və öz-özümə "mən dünya sultaniyam, mənə kimsənin qüdrəti yetməz, bu ordu ilə hətta Çini fəth edərim" dedim. Bu qürur üzündəndi bu aciz vəziyyətə düşmüşəm. Halbuki hər hansı səfərə gedərkən daima Allahdan kömək dilərdim"

Vəsiyyəti

"Ağilli və təcrübəli bir şəxs mənə demişdi: "Heç kimi faşır sanma, öz qüvvənə də güvənmə". Bu nəsihətə laqeyd qaldığımı görə böyük bir xəta etdiyimi indi (ölüm yatağında) daha yaxşı anlayıram. Bir təpənin üstünə çıxdığım zaman, ordumun əzəmətindən, əsgərlərimin çoxluğundan altımda yerin titrədiyini hiss etdim və öz-özümə "mən dünya sultaniyam, mənə kimsənin qüdrəti yetməz, bu ordu ilə hətta Çini fəth edərim" dedim. Bu qürur üzündəndi bu aciz vəziyyətə düşmüşəm. Halbuki hər hansı səfərə gedərkən daima Allahdan kömək dilərdim."